

Rareș Bogdan

NEBUN DUPĂ CLUJ

O PLEDOARIE SINCERĂ PENTRU TRANSILVANIA MEA (2004-2012)

Prefață de
Ion Cristoiu

Cluj-Napoca
2018

Cuprins

Cum ne face Rareș Bogdan să ne mutăm cu toții la Cluj!

Prefață de Ion Cristoiu / 5

2004

Zori de *ZIUA de CLUJ* / 11

Clujul, după 4 luni... / 13

Votați inteligent! / 15

2005

Cât ne costă liniștea consilierilor / 21

De la primar la președinte, pe Autostrada Transilvania / 23

Tributul ascensiunii / 25

Triumful normalității (I) / 27

Triumful normalității (II) / 30

Triumful normalității (III) / 33

Batjocorirea ardelenilor / 36

Mirajul fotbalului clujean / 40

Să circulați bine!!! / 43

Să trăiți bine, domnule Președinte! Fără ardeleni / 46

Emile, fă-te că lucrezi! / 49

După un an de *ZIUA de CLUJ* / 51

Biserica Ortodoxă, zdrobită de luptele pentru putere / 54

2006

Aceștia suntem, pe-aceștia-i avem și cu ei defilăm / 61

Un strigăt de ajutor pentru Clujul istoric / 65

Adevărata mocirlă nu e pe gazon / 69

ZIUA noastră este și a voastră / 71

Vise dărmate de buldozere funcționărești / 74

Of, presa mea! / 76

Alegerea vă aparține / 81

Unde este Cafeneaua mea / 82

De la cetit la pasta și la clubbing / 83

Ei de ce dracu' au votat? / 84

Clujul, încotro? / 85

Cine scrie pentru voi? (I) / 86

În sfârșit, jos comunismul! / 88

Cine și unde scrie pentru voi? (II) / 89

Ne întoarcem acasă! / 92

2007

De ce e Clujul capitala Ardealului (I) / 97

De ce e Clujul capitala Ardealului (II) / 100

De ce e Clujul capitala Ardealului (III) / 103

Potul cel mare / 107

Degringolada urbanistică / 108

Centrul va fi în altă parte / 109

Clujul în pielea goală / 110

Tsunami pe Someș / 111

De ce-l țineți în brațe, Domnule primar? / 113

Obligatoriu în Liga I / 114

Sâmbăta fără politică / 115

Respect pentru oameni și cărți

- Unde și ce mâncam astăzi / 117
Efectele perverse ale dosarului „Gazeta” / 118
„La Colț” din 1 martie / 121
Sunteți folosit, dle Boc! / 122
Aplaudacii domnului Boc / 124
Jurnaliști contra jurnaliști / 126
Primăvara de la Cluj / 128
Continuăm împreună / 129
Blocați în trafic / 132
Clujul, la îngrășat / 133
În ce țară se află Transilvania? / 134
„Don Quijote” între înger / 137
Ce-i apropie pe cei de la CFR Cluj de Băsescu? / 138
Clujul, victima camarilei premierului / 140
Sabotaj politic pe Cluj / 143
Cine-l poate bate pe Emil Boc? (I) / 145
Cine-l poate bate pe Emil Boc? (II) / 148
Cine-l poate bate pe Emil Boc (III) / 151
Cine-l poate bate pe Emil Boc (IV) / 154
Az RMDSZ hatalam véget ért / 157
„Grupul de la Cluj” față cu reacțiunea / 160
E pur si muove / 163
Brandul nu ține de foame / 166
Cine și cum va conduce Clujul? / 168
Fenomenul Sibiu / 171
Nesimțirea a parcat la Cluj / 174
Cine-și bate joc de „U” ? / 176
Clujul poate prelua Patriarhia / 179
Cine ia euroalegerile la Cluj? / 182
Miracolul clujean / 185

Respectăm drepturile de autor
La 3 ani de ZIUA de CLUJ / 189

Cum și cine dezvoltă Clujul / 191

Cine calcă în picioare „Șepcile roșii” / 196

De la târguri, prin Oser, la mall / 199

De ce voi merge la vot / 201

Pariul lui Boc / 203

Un meci cât un campionat / 206

De la circul de stat, la liniștea Crăciunului / 208

2008

Pericolele îl pândesc pe Boc / 213

Istoria Clujului și arhitectii ticăloși / 216

Ce ascunde Primăria sub birou? / 219

2009

Clujul democratic sau ca o feudă? / 223

Mamă, te iubesc, dar nu ca pe „U”! / 225

Clujul suntem noi / 227

Clujenii sunt de vină / 230

Despre caracterul pozitiv al unei idei / 232

Dorinel, de la simbol la trădător / 235

Vă bateți joc de Cluj sau de noi? / 237

Stadionul lui Tișe și „U”niversitatea lui Apostu / 239

Un „U” cât toată Transilvania / 242

Maimuțoiul lui Băsescu și rectorul UBB / 243

Vă mulțumim tuturor! / 246

Autostrada ardelenilor a devenit himeră / 248

„Acordul tacit” va nenoroci complet Clujul / 251

Foștii mei zei / 253

Bătaie de joc pe banii clujenilor / 257

Premier pentru Cluj / 259

La sfârșit de an 2009... / 262

2010

A fost odată „ZIUA” mare / 267

Boc, lucrat de propriii miniștri? Sau...?! / 269

Proiectul *ZIUA de CLUJ* (I) / 271

Proiectul *ZIUA de CLUJ* (II) / 274

Jandarmeria urăște galeria? / 278

Mînțiți de 20 de ani / 281

Corupție la Matei Corvin / 284

Femeile din viața noastră / 286

De ce nu iubiți Clujul nostru? / 289

Scrisoare deschisă către Émil Bok / 291

TIFF 2010 sau FITS 2010 / 294

ACUM sau... va fi prea târziu / 296

Mulțumim din inimă domnului Boc / 299

Lighioana ardeleană de la București / 303

Încurajări, scandări sau înjurături și amenințări? / 306

Fuck you, *Blick!* / 309

Nice country, stupid people (22 iunie 2008) / 312

Bătălia pentru Cluj se dă la Alba Iulia / 315

De pe „Anfield Road” spre „Cluj Arena” prin „Cetate” / 318

Cum i-a mai dat o șansă Marga președintelui Băsescu / 322

Voi priviți cu nepăsare, noi strigăm că „U”... / 327

Autostrada lui Boc / 331

De la Cluj la Viena

sau Victoria celor care vor să ne vadă plecați / 335

2011

Ce va fi după ÎPS Bartolomeu? / 341

Andrei, Irineu, Ioan sau Ciprian? Cine vine după „Înaltul”... / 344

Un mitropolit ardelean pentru Cluj / 347

Teama de a te simți străin în propriul oraș / 350

Viața e în centrul Clujului / 354

Noul Stadion, între mit și cruda realitate / 357

De 2.000 de ani în Transilvania, de 2.000 de numere la Cluj / 361

Când va juca CFR pe Cluj Arena? / 364

Cum iubeam la 16 ani / 368

Acasă, din nou acasă / 369

Tentația țâțelor și provocările urbanismului / 373

2012

Clujul în 2012 / 379

Crematoriu pentru ticăloși / 382

Fiecare picior în fund, un pas înainte. Sau nu? / 385

Un milion de lacrimi pe mormântu' Înaltului / 387

Scrisoare către un prieten / 389

Între cetățeni, cititori și telespectatori / 391

Vineri, 22 octombrie 2004

Zori de *ZIUA de CLUJ*

Când am decis împreună cu colegii mei, Octavian Hoandă și Mihai Moga, să inițiem acest nou proiect, *ZIUA de CLUJ*, am purces să analizăm toate implicațiile pe care le necesita. Mai exact, am încercat o analiză privind oportunitatea apariției în Cluj a unui nou cotidian local și a momentului în care acesta ar trebui lansat pe piață. Tot atunci, undeva în vară, am căutat să proiectăm o formă și un conținut pentru acest produs, care să răspundă cel mai bine dorinței cititorului de presă clujean și care să se muleze pe specificul local. După realizarea proiectului am observat cu satisfacție că acesta se mulează perfect pe stilul *ZIUA*: investigații, anchete, analize, dezvăluiri incendiare, adică un stil alert și plin de nerv, lucru, de altfel, de înțeles având în vedere că doi dintre inițiatorii proiectului au făcut parte din echipa *ZIUA* până în urmă cu un an și jumătate. Am cerut astfel o colaborare cu cei de la *ZIUA* care erau și sunt în mijlocul unui proiect ambițios de deschidere a unor francize în principalele județe din țară (după *ZIUA de Iași*, *ZIUA de Constanța*, *ZIUA de Vest*, *ZIUA de Brașov* sau *ZIUA de Hunedoara* venea și rândul Clujului). Astfel că proiectul *ZIUA* împreună cu proiectul nostru s-a materializat prin apariția pe piață a cotidianului *ZIUA de CLUJ*. Chiar dacă momentul ales pentru lansare suntem conștienți că va da naștere unor comentarii sau chiar suspiciuni având în vedere imediata campanie electorală, vom demonstra prin conținutul ziarului că echidistanța și echilibrul vor fi linia directoare a ziarului. *ZIUA de CLUJ* și echipa care coordonează acest proiect vă

Respectăm dreptul de a fi tributar de niciunui partid politic sau grup de interese local, sau interese meschine.

Faptul că unul dintre cei trei inițiatori ai acestui proiect și-a arătat deschis, dar argumentat, simpatia pentru un candidat la alegerile locale din Cluj este contrabalansat prin aceea că, până acum doi ani, un altul dintre noi a făcut parte la nivel central și local din Partidul care atunci, ca și acum, se afla în luptă deschisă cu formațiunea din care face parte candidatul susținut de colegul meu.

Vom fi, în schimb, tributari dorinței cetățenilor din Cluj de a afla ceea ce de multe ori jurnalele de știri sau presa de eveniment ocolesc sau nu surprind în profunzime despre evenimentele care le influențează existența de zi cu zi sau viitorul. *ZIUA de CLUJ* va da, fără discuție, dureri de cap multora. Se vor afla într-o situație inconfortabilă aceia care timp de 14 ani au stat departe de paginile ziarelor prin omisiune jurnalistică sau prin negocierea anonimatului. *ZIUA de CLUJ* va încerca să facă lumină într-o serie de afaceri controversate și într-o serie de privatizări eșuate. Nu ne vom ocupa, în schimb, doar de investigații economice sau politice, ci și de cele sociale sau, de ce nu, sportive. Vom încerca, de asemenea, să prezentăm clujenilor o hartă a grupurilor de interese care domină județul, grupuri de interese care, indiferent de cei care au fost la putere la nivel central sau local, și-au continuat nestingherite afacerile, singurele schimbări fiind generate de căderea în dizgrație sau de excluderea unora din aceste adevărate „sindicate locale”. Vom prezenta evoluția în timp a unor personalități politice și economice locale și creșterea sau decăderea altora.

Vom reuși probabil în câteva luni să fim urâți de unii (puțini) și iubiți de alți (cei mai mulți). Probabil, după apariția acestui număr, avem deja „un prieten”. Însă sperăm să nu se supere pe noi că ne-am permis să facem lumină.

Clujul, după 4 luni...

Conform teoriei cataclismelor, o zonă – sau, în acest caz, un oraș – își revine într-o perioadă de timp egală cu cea în care a fost distrusă. Epoca Funar a însemnat pentru Cluj o serie de cataclisme timp de 12 ani. Deci am avea nevoie de foarte multă șansă pentru a reveni la normalitate în următorii patru-cinci ani. Clujul figurează încă în „calculatoarele” occidentalilor în fișierele de risc maxim, un oraș care încă se vede din Vest ca o zonă nesigură unde investitorii sunt orientați cu prudență și susceptibilitate. Faptul că Gheorghe Funar a stat atâta amar de vreme în fruntea administrației clujene ne-a făcut să fim priviți chiar și acum de Europa ca un oraș unde ultra-naționaliștii au fost învinși prin vot, dar reprezentanții acestora se bucură încă de simpatie. Că mesajul ultranaționalist nu mai are trecere la Cluj e dovedit și în mișcarea de salvare politică pe care a făcut-o Gheorghe Funar, care s-a mutat de pe locul I la Senat de la PRM pe locul I la Camera Deputaților. Numărul necesar de voturi pentru a accede în camera superioară a Parlamentului este dublu față de cel pentru Camera Deputaților. Deci este atât de evident cursul descendent al PRM-ului în Cluj, încât până și Gheorghe Funar a conștientizat și încearcă să se protejeze. În timp ce Timișoara, Sibiu sau Oradea „se răsfată” în investiții, la Cluj lucrurile încă trenează. (În Timiș, numărul de firme cu capital străin înregistrate în ultimii 4 ani a sărit de 12.000, iar forța de muncă absorbită a depășit pragul de 100.000; la Sibiu, după recăștigarea Primăriei de către Klaus Iohannis, cursele aeriene dinspre Germania au devenit extrem de aglomerate). La Cluj, după patru luni de la alegerile locale, ceea ce știm cu siguranță este că se pregătesc să investească

Respectiv, marile rețele de hipermarketuri Carrefour, Selgros și Cora, ceea ce nu este puțin, dacă ne gândim la faptul că de la Metro și Billa încoace au existat doar zvonuri despre investițiile marilor retaileri în Cluj, dar încă este departe de investițiile majore și rapide enunțate în timpul campaniei electorale. Imensul val de simpatie pe care încă se află Emil Boc generează, pe lângă susținere, și așteptări foarte mari din partea populației Clujului, așteptări care, dacă vor întârzia să fie satisfăcute, vor genera o sancționare rapidă, chiar la alegerile generale de la sfârșitul lui noiembrie. Primarul Emil Boc se află în situația ingrată de a realiza că a câștigat alegerile, dar nu a câștigat încă puterea. Pe de o parte, lipsa experienței în administrație și economie reală a celor cu care Emil Boc încearcă să coordoneze activitatea din Primărie și, pe de altă parte, presiunea permanentă pe care o exercită mult mai versații consilieri locali PSD și PRM fac ca activitatea Primăriei Cluj să se desfășoare într-un ritm lent și lipsit de constanță. Pe lângă aceste aspecte, deloc de neglijat sunt și interesele celor care se află în preajma lui Emil Boc și care vor încerca să obțină cât mai multe avantaje de pe urma victoriei în alegerile locale. Este vorba atât de cei care au făcut parte din stafful electoral al acestuia, cât mai ales de cei care se pare că au sprijinit financiar campaniile electorale ale principalilor candidați la Primărie și care încep să-și piardă răbdarea! Aștept cu nerăbdare să văd modul în care va reuși Emil Boc să gestioneze această situație. (Despre cei din urmă și despre modul în care și-au construit strategiile în Cluj de mai bine de 10 ani, într-un viitor editorial.)

Votați inteligent!

După o campanie amorfă și departe de șocurile electorale din primii ani de după '89, suntem chemați peste 48 de ore la urne într-o țară chinuită de frig, inundații, foame și... neîncredere în clasa politică. Suntem chemați să ne alegem reprezentanții într-o instituție care se află pe ultimele locuri într-un top al încrederii populației în principalele instituții ale statului. Votăm din nou, cu speranța că noii membri ai Parlamentului vor reuși să asigure o creștere a încrederii populației în instituția care în democrațiile occidentale se află pe primul loc al încrederii cetățenilor. Un absenteism masiv, determinat, pe de o parte, de prestația jalnică a clasei politice și, pe de altă parte, de condițiile meteo vitrege din acest sfârșit de noiembrie, ar crea României imaginea unei democrații instabile, în care, după 14 ani, cetățenii nu au reușit să asimileze cultura politică de tip participativ.

Duminică vom asista pentru ultima dată la alegerea Președintelui și a reprezentanților Parlamentului în același timp, mandatul viitorului președinte fiind pe o perioadă de 5 ani, în timp ce mandatul Parlamentului rămâne în continuare de 4 ani. Se încheie astfel o perioadă în care candidații la Cotroceni s-au constituit în veritabile locomotive electorale pentru partidele sau alianțele din partea cărora au candidat.

Deși România este și după revizuirea Constituției o republică semi-prezidențială, în care rolul Parlamentului ar trebui să fie hotărâtor, realitatea ne-a demonstrat că un președinte cu o personalitate puternică poate constitui un vector de putere supradimensionat. Rolul președintelui ideal, conform Constituției, ar fi de reprezentare externă, cu excepția a patru situații în care rolul președintelui în politica internă devine vizibil: ca președinte al Consiliului Suprem

de Apărare a Țării, când propune și instituie stări speciale (de asediu, de urgență, de necesitate, de război); prin dreptul de a confirma legitimitatea actelor normative ale Parlamentului prin promulgare; prin dreptul de dizolvare a Parlamentului și... poate cea mai importantă dintre atribuțiile prezidențiale, care a făcut ca și în actuala campanie electorală bătălia președinților să țină capul de afiș, de a propune premierul spre aprobare Parlamentului, din rândurile partidului sau alianței câștigătoare în alegeri. Președintele desemnează premierul care urmează să fie investit împreună cu echipa sa (noul cabinet) de către Parlament. În cazul în care partidul care câștigă în urma votului alegerile nu va fi capabil să formeze o majoritate parlamentară confortabilă, care să decidă trecerea prin Parlament a noului guvern, sau dacă Parlamentul respinge într-un interval de 60 de zile de două ori candidatul propus pentru funcția de prim-ministru, președintele poate decide dizolvarea Parlamentului sau poate propune un candidat pentru funcția de premier din rândurile partidului clasat al doilea la votul direct. Rolul președintelui devine esențial astfel chiar în debutul noii guvernări. Calitățile esențiale de care va avea nevoie noul președinte vor fi, indiscutabil, capacitatea sa de negociere sau de compromis în unele cazuri și, eventual, puterea de a coabita cu un Parlament și, implicit, cu un guvern ostil.

Încă de la începutul campaniei electorale, am putut observa o concentrare a mesajului și a tirurilor staffurilor electorale sau chiar a presei pe cei doi prezidențiabili – Traian Băsescu și Adrian Năstase. Cele două forțe politice majore și-au construit mesajele pe personalitatea politică și pe charisma celor doi lideri, folosiți ca purtători de imagine și mesaj. Dacă începutul campaniei a aparținut indiscutabil Alianței și, implicit, lui Băsescu prin reluarea temei favorite încă din timpul alegerilor locale – corupția și baronii din PSD –, strategii partidului aflat la putere au preferat să

aștepte desfășurarea Alianței pentru a aplica o tactică de contra-reacție. În primele două săptămâni ale campaniei, stafful PSD+PUR a preferat să „meargă pe burtă”, mizând pe greșelile principalilor contracandidați. Greșeli de altfel inerente, având în vedere destabilizarea cu orice chip pe care trebuiau să o provoace, prin mesajele lor, Traian Băsescu și Călin Popescu-Tăriceanu în rândurile Uniunii PSD+PUR. Cei doi lideri au avut în primele două săptămâni tema de a ataca sălbatic actuala guvernare și pe liderii acesteia, aducând în atenția opiniei publice „ororile” sau „țepele” actualei guvernări. După un început excelent de campanie, au urmat însă gafele lui Băsescu pe tema homosexualității (într-o țară majoritar ortodoxă, în care biserica se găsește în continuare, alături de armată, pe primele poziții în topul încrederii populației în instituții) și primele semnale ale coabitării forțate între cele două forțe politice care formează A.D.A. De asemenea, libertinajul în limbaj și în comportament (episodul descinderilor în porturi alături de marinari, după luni petrecute pe mare) i-a adus lui Băsescu imaginea unui familist mult prea libertin pentru ceea ce sunt obișnuiți să audă românii. Aceștia vor ca politicienii, la fel ca ei înșiși, să adopte o atitudine ipocrită vizavi de instituția familiei și de libertinajul din cuplu. Greșelile prezidențiabilului Băsescu s-au simțit imediat în rezultatele sondajelor, unde acesta a stagnat, nereușind să își depășească partidul – Alianța. Din fericire, exact în momentul în care mesajul Alianței și al lui Traian Băsescu a început să își piardă conștanța, a survenit scandalul RAFO, care s-a constituit într-o gură de oxigen și o excelentă temă de campanie pentru Alianță. Rămân la părerea că aceasta se constituie în cea mai mare greșeală electorală pe care puteau să o săvârșească PSD și Adrian Năstase în această perioadă (nici măcar nu mai contează

adevăratele scopuri sau similitudinile cu cazuri anterioare). Timp de o săptămână, PSD și Năstase au fost supuși unui tir necruțător de critici și acuze din partea DA. Scandalul RAFO poate constitui, mai mult chiar decât stenogramele, momentul basculării a trei-patru procente dinspre PSD spre DA. Având în vedere că există un timp de reacție al electoratului față de informațiile explozive.

Diferența a ajuns să fie făcută, astfel, de mobilizarea la vot a electoratului captiv de care dispun cele două forțe politice: PSD și Alianța DA.